

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVECO, Editor)

5117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalci: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.

Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 212 Mon., Sept. 11, 1944

Le hladno kri

Ko nas bo zajela vest, da je vojne konec v Evropi, ne smemo izgubiti glave. Predvsem glejmo, da v neizmerni radosti ne bomo ponoreli in začeli uganjati otročarij. Morda se bodo dobili taki, ki bodo rekli: "Aha, zdaj pa ne potrebujemo več gazolinških kuponov, niti vojnih knjig za racioniranje!" Pa bo vse skupaj raztrgal in vrget v zrak, da bodo koščki veselo frčali po zraku.

Ko bo vojna v Evropi končana, bo naša zmaga šele polovična. Treba bo nabiti še Japonca, kar bo precej trd oroh. Po zmagi nad Nemčijo, bomo gotovo dobili tudi nekaj olajšav v racioniranju. Toda vse racioniranje gotovo ne bo odpravljeno naenkrat.

Zato počakajmo in hranimo svoje kupone, dokler nam ne bo urad za kontrolo cen povedal, kaj smemo vreči proč in kaj bomo še potrebovali. Saj veste, kakšne sitnosti so, ako kdo izgubi knjigo za racioniranje in hoče dobiti novo.

Ako bomo na dan zmage v Evropi hoteli dati duška svojemu veselju in bomo hoteli razmetavati konfeti, ne uporabljajmo za to vojnih in gazolinških kart. Kak drug papir je prav tako dober, da ga raztrgamo na drobne kosce in nastelimo z njim ceste, če bomo mislili, da se drugače ne bomo oddahnili.

Vedeževalka je uganila

Pierre Laval, vladar Francije pod slabotno roko starčka Petaina, je izdal svojo domovino za čast in slavo, pa za — denar. Kakor Hitler je tudi Laval verjel v vedeževanje. Še predno so zavezniki vdrl v Francijo, je Laval vprašal neko vedeževalko, naj mu "pogleda" v bodočnost. Povedala mu je: "Vidim te prav dobro vse do konca tega leta. Toda ko gledam v leto 1945, te pa ni nikjer."

Ali je bila vedeževalka na plačilni listi zaveznikov, ali se ji je kar dozdevalo, da je konec premierja Laval, ni znano. Toda uganila pa je, da v letu 1945 ga ne bo nikjer. S tem je hotela morda reči, da bo leta 1945 konec njegove slave in moči, morda je pa tudi uganila, da ga tudi na svetu več ne bo. Za njim so namreč neprestano francoski domoljubi, ki bi radi obračunali za vse, kar je zagrešil proti Franciji.

Bežati je moral in hotel je iti v Švico. Kot poročajo, mu je Švica zabranila "prenočišče." Zdej je menda v nekem nemškem mestu blizu švicarske meje. Značilno je, da ni hotel sprva bežati v Nemčijo k prijatelju Hitlerju, ampak v nevtrarno državo Švico. Laval je lisjak, ki ve, kaj je v delu za Nemčijo in da bi bil tam prav tako varen, kot bi sedel na sedcu smodnika. Naprej ne vem, nazaj ne smem, mu je zdaj neprestano pred očmi. Kot ujeta podgana se ozira okrog sebe in išče izhoda. Ampak zanj so zaprti vsi izhodi. Ako ga ne bodo prišli za vrat francoski gerilci, ga bo dosegla roka mednarodnih sodnikov. Tako je usoda izdajalcev domovine in prav je tako. Samo da ta mednarodna sodnija ne bo ostala le na papirju, kot po prvi svetovni vojni. Enkrat je treba dati dober zgled, kar bo morda preprečilo nadaljne svetovne vojne.

Velika in mala podjetja delajo roka v roki

Nekateri si domišljajo in to tudi javno povedo, da hoče veliki business požreti malega. Ako pogledamo stvar od vseh strani, bomo videli, da je taka misel abotna.

V resnici veliko podjetje brez malega niti izhajati ne more. Vzemimo si za zgled ogromno avtno industrijo. O tej bomo pač rekli, da je veliko podjetje ali velik business. Toda avtna industrija ne prodaja svojih izdelkov. Prodajajo jih trgovci po mestih širom Zed. držav. Treba je garaže, da se jih popravljajo, treba je trgovin, kjer imajo v zalogi razne dele za avte, treba je prostorov za parkiranje, treba je trgovcev, ki prodajajo obrabljene avtomobile, kadar je prvi lastnik opravil z njimi. In vse to so mala podjetja.

Bedasto bi bilo najprej zgraditi garaže za popravo avtov, kot bi bilo bedasto imeti v zalogi avtne dele, dokler avtna industrija ne začne izdelovati avtov. Toda prav tako bi bilo bedasto začeti izdelovati avtomobile v veliki koločini, dokler nimajo pripravljenih trgovcev, ki jih bodo prodajali. Torej oboje skupaj mora začeti istosčasno delati in drug brez drugega ne more imeti uspeha.

Kako more potem kdo trditi, da hoče veliki business požreti malega? Saj v gornjem slučaju je to nemogoče in v večini drugih slučajev je isto.

Nekateri trdijo, da hoče veletvrdka General Electric požreti vse druge. Toda, poglejmo to stvar natančneje. General Electric izdeluje motorje, kaj ne. Dobro, toda za te motorje mora imeti kupca. Treba je izdelkov, ki potrebujejo električne motorje. Potem je treba javnih utilitet, ki kupijo od General Electric opremo, toda opreme ne bodo potrebovali, če ne bo odjemalcev za električno silo.

Ekonomija naše dežele je sicer razdeljena v posamezne dele, toda ti deli so tesno povezani med seboj, zavisni drug od drugega. Kdor bi hotel vpeljati v deželo drugačne vrste ekonomijo, kjer bi ena vrsta mislila, da druge ni potreba, bi

BESEDA IZ NARODA**Iz urada gl. predsednika Slov. moške zveze**

Čas konvencije naše organizacije Slovenske moške zveze se kaj hitro približuje in prav tako se bliža konec kampanje za pridobivanje novega članstva. Čas hiti, zato je bratje, potrudite se vsaj v zadnjih dneh, da pridobite svoji podružnici in SMZ kar največ mogoče novih članov, da ne boste poslali svojih delegatov na konvencijo praznih rok. Mislite si, kako se bo počutil delegat, ko bo slišal dobra in vesela poročila drugih delegatov, ko bodo poročali o velikem uspehu kampanje, a on sam pa od svoje podružnice ne bo imel kaj prida poročati v tem oziru.

Iz lastne izkušnje vem, da le z delom in trudom ter dobro voljo se da marsikaj storiti. Res je mnogokrat težko, a ko je delo dovršeno, je pa človek le vesel, da bi se kaj takega ne dogodilo, so sklicali skupaj farane in posestnike na posvetovanje in jim razložili položaj, ki je bil jasen dovolj, zakaj da se selijo njih farani drugam, kjer morajo za svoje domove več plačati, tam si zopet iskati domačine, dočim tukaj puščajo svoje, za katere so toliko let delali in naredili nasebine, v kateri bi morali ostati do smrti. V ta namen so poklicali eksperte, inženirje (City Plane komisarije), ki delajo načrte za izboljšavo takih krajev, kjer je potrebna, da se ljudi zadovolji.

Prvo vprašanje je bilo: "Zakaj se, posebno mladina izseljuje," za katero morajo potem oditi še starši; potem, vprašanje: "Kaj hoče mladina, naj ista pove da se bo v njih okolici to vpejalo. Ako je tam potreba ustanovitve čitalnic; je treba nadomestiti slabe in nepotrebne ceste, ali nasaditi drevja, ali katere ceste celo odpraviti ali jih izpeljati drugam? Se bo vse to naredilo. Kakorkoli se nahaja v nasebine, da ne dela zadovoljstva in je v neprijetnosti za stanovalce, se mora odpraviti in nadomestiti s takim, ki bo odgovarjalo.

Ko je ta župnik skončal s pripovedovanjem njegovih faranov in okolice, kjer je bilo v resnici potreba, da se nekaj ukrene, so mu na dolgo aplavdirali vsi navzoči, med katerimi je bilo več odličnih mestnih mož in kouncilmanov, da, celotno odvetnikov.

Njemu so potem potrdili njegove razlage tudi inženirji, ki so izdelali nove načrte, katere smo videli, ki so okolico do dela spremenili v tako, da bodo farani in posestniki 100 procentno zadovoljni ostali v svojih domovih, namesto si iskati drugod, med tujci, za drag denar nove domove. Dalje je bilo rečeno: Kam pa naj gredo ljudje, ki so toliko let delali za to okolico? Kje bodo pa našli zadovoljstvo? Med tujci? Nikakor ne! Če se jim pa zboljša domača okolica, bodo hvaležni mestu in vsem, ki so jim pomagali do tega. Med drugim je župnik omenil še to-le: "Lahko bi iskali od tu do Loraina ugodnih prostorov, nikjer bi jih ne mogli nadomestiti; kraj, v katerem so se ljudje privadili, je vreden in zasluži, da se zboljša in tak kraj bo ostal tem ljudem do smrti svetišče družinam, ki so bivalo v njem že toliko let."

Vse te besede so rasnile. Ljudje, pogledajte na okrog na izboljšanja, ki so se zadnja leta naredila v Clevelandu: iz umazanih mlak in dumpov so se pokazali lepi parki in to se bo še nadaljevalo s takimi izboljšanimi.

Možje, ki delajo taka izboljšanja, so bili vprašani, če je res mogoče kaj takega dose-

boljšim.

Vsa seja je bila tako zanimiva, da se je zdelo, da ni bilo dovolj časa za vse pritožbe in vprašanja. Taka seja ali razgovor je za enkrat na mesec res nekako malo, ker se med tem časom že lahko veliko zamudi, odbor naj bi na kakšen način uredil tako, da se bo dala prilika ljudem pogostejše, da se izrazijo v potrebnih zadevah.

Na seji je bilo tudi sporočeno, kako se je vršila podobna seja posestnikov na zapadni strani, Detroit Ave. in W. 62. Street, kjer imajo Rumunci svojo farno cerkev in okrog svoje domove.

Na seji je imel govor župnik Rev. Struca, ki je podal tako živo sliko o položaju njihove okolice, kjer so se nameravali izseliti iz nje stari posestniki in zapustiti tam cerkev in vse domove, ker jih je začelo skrbeti, da bi se kaj takega ne dogodilo, so sklicali skupaj farane in posestnike na posvetovanje in jim razložili položaj, ki je bil jasen dovolj, zakaj da se selijo njih farani drugam, kjer morajo za svoje domove več plačati, tam si zopet iskati domačine, dočim tukaj puščajo svoje, za katere so toliko let delali in naredili nasebine, v kateri bi morali ostati do smrti. V ta namen so poklicali eksperte, inženirje (City Plane komisarije), ki delajo načrte za izboljšavo takih krajev, kjer je potrebna, da se ljudi zadovolji.

Prvo vprašanje je bilo: "Zakaj se, posebno mladina izseljuje," za katero morajo potem oditi še starši; potem, vprašanje: "Kaj hoče mladina, naj ista pove da se bo v njih okolici to vpejalo. Ako je tam potreba ustanovitve čitalnic; je treba nadomestiti slabe in nepotrebne ceste, ali nasaditi drevja, ali katere ceste celo odpraviti ali jih izpeljati drugam? Se bo vse to naredilo. Kakorkoli se nahaja v nasebine, da ne dela zadovoljstva in je v neprijetnosti za stanovalce, se mora odpraviti in nadomestiti s takim, ki bo odgovarjalo.

Ko je ta župnik skončal s pripovedovanjem njegovih faranov in okolice, kjer je bilo v resnici potreba, da se nekaj ukrene, so mu na dolgo aplavdirali vsi navzoči, med katerimi je bilo več odličnih mestnih mož in kouncilmanov, da, celotno odvetnikov.

Njemu so potem potrdili njegove razlage tudi inženirji, ki so izdelali nove načrte, katere smo videli, ki so okolico do dela spremenili v tako, da bodo farani in posestniki 100 procentno zadovoljni ostali v svojih domovih, namesto si iskati drugod, med tujci, za drag denar nove domove. Dalje je bilo rečeno: Kam pa naj gredo ljudje, ki so toliko let delali za to okolico? Kje bodo pa našli zadovoljstvo? Med tujci? Nikakor ne! Če se jim pa zboljša domača okolica, bodo hvaležni mestu in vsem, ki so jim pomagali do tega. Med drugim je župnik omenil še to-le: "Lahko bi iskali od tu do Loraina ugodnih prostorov, nikjer bi jih ne mogli nadomestiti; kraj, v katerem so se ljudje privadili, je vreden in zasluži, da se zboljša in tak kraj bo ostal tem ljudem do smrti svetišče družinam, ki so bivalo v njem že toliko let."

Vse te besede so rasnile. Ljudje, pogledajte na okrog na izboljšanja, ki so se zadnja leta naredila v Clevelandu: iz umazanih mlak in dumpov so se pokazali lepi parki in to se bo še nadaljevalo s takimi izboljšanimi.

Možje, ki delajo taka izboljšanja, so bili vprašani, če je res mogoče kaj takega dose-

či? Njih odgovor je bil takole: "Za kar boste vprašali, vse boste dobili, če boste skupaj vprašali," to se pravi, če boste skupaj prihajali in sklepali, ter se po pameti in razsodnosti posvetovali s takimi, ki vam bodo naredili načrte.

S tem zgoraj je veliko povedano. Namesto, da nekateri posestniki sami potrošijo velike denarje za zboljšanje svojih domov, (na tisoče) pa nimajo od tega zadoščenja in ne vrednosti za to, za kar so potrošili, to pa radi tega ne, ker ni isti okraj mogoče drugače dovolj praktičen z vsem preskrbljen, da bi tam mladina ali ljudje, ki so tu rojeni, mogli biti zadovoljni. Lahko tudi, da so tam ceste nepraktične, ali pa os tam kakšna druga poslopja, ki kazijo ugled za boljše posestnike, kar bi se dalo po ekspertih in njihovem priporočilu vse izboljšati. Vedite, da z enim zboljšanjem v okolici postanejo več vredne številne druge stavbe.

Lahko bi naštel sto in sto primer, ki bi jih rabil v dokaz, ki bi prišle v poštev za izboljšanja, če bi se v celoti združili v eno tako družbo ali če rečemo društvo, kjer bi se slišal glas večine. Posamezno je brez pomena nekaj zahtevati, "dočim je pa v skupnosti toliko kot rečeno, že doseženo!"

Pridite na prihodnjo sejo. Vpišite se v to društvo "Posestnikov" v Norwood Council, ki je ustanovljen za vas v vaši okolici za zboljšanje vaših domov.

Anton Grdina, posestnik in poročevalec.

Zapisnik

Glavne polletne seje Slovenske moške zveze, ki se je vršila 30. julija 1944 v Barbertonu, Ohio.

Gl. predsednik, Anton Rudman, otvori sejo ob 11 uri dopoldne v Klubovih prostorih župnije Presvetega Srca Jezusovega, z primernim nagovorom na navzoče gl. uradnike naglašajoč, da je to važna seja, ker je pred konvencijo SMZ, ki se vrši v septembru t. l. Za rešiti je več važnih stvari, zato poziva, da bodimo stvarni v razpravah in debatah za boljši uspeh SMZ.

Navzoči so: gl. predsednik Anton Rudman, častni predsednik Fred Udovich, II. podpredsednik Frank Česnik, gl. tajnik Vincent H. Lauter, gl. blagajnik Jerry Zupce, zapisnikar Jože Grdina, preds. nadzornega odbora Chas. Benevol, I. nadzornik Nikola Klasan, ter II. nadzornik Joseph Šega. Od finančnega urada je bil tu, a je moral oditi nazaj v Cleveland po nujnem popravku predsednik finančnega odbora Avgust F. Svetek, ter se ga tozadevno oprost, navzoč pa je II. finančni uradnik John Rožanc, dočim se je I. finančni uradnik Joseph Piškur iz Girarda, O., opravičil, da radi dela ne more biti navzoč, se ga oprost.

Zapisnikar čita zapisnik gl. letne seje z dne 30. januarja 1944, ki je sprejet kot čitan.

Slede poročila gl. uradnikov: gl. preds. Rudman poda svoje poročilo in pove za kaj ni bil na minuli seji navzoč, namreč, obvestila ni dobil tozadevno od gl. tajnika. Gl. tajnik pa poroča pri tem, da je vse gl. uradnike obvestil pismenim putem in so tudi vsi dobili tozadevno vabilo, po kakem nakučju se pa izgubilo pismo na Rudmana, je težavno dognati. Torej ni bila krivda ne Rudmana pa ne gl. tajnika. Poroča, da je obljubil 50 dolarjev nagrade temu, ki pridobi v SMZ 100 članov. To nagrado on plača iz svojega žepa in jo dotičnik prejme že poleg redne nagrade, ki jo je razpisala SMZ. Dalje je kot glavni predsednik povsod skušal delati za SMZ kljub temu, da je zaposlen.

Poroča častni predsednik Udovich, ki omenja glede na-

predka SMZ. On kot tak se ni dosti udeleževal, ker je zaposlen v tovarni, želi pa, da bi se drugi kaj bolj zanimali, drugi uradniki naj bi kaj bolj živahno delali za organizacijo: tako kot na primer gl. tajnik, sobrat Lauter. Zaeno želi zborovalcem veliko napredka v bodoče.

Poroča II. gl. podpredsednik Frank Česnik, ki pravi, da je za pridobivanje članstva v SMZ jako otežkočeno radi vojne. On kot tak skuša napraviti kar mogoče za organizacijo, ampak radi dela v teh vojnih časih je to zelo otežkočeno, ker slehernemu je znano, da je vse delo skoro na vojni bazi.

Poroča gl. tajnik Lauter, ki zaeno omeni, da bo več poročal, ko pridejo na vrsto računi, zatem poroča, gl. blagajnik Zupce. Tudi on ima več poročila potem, ko bodo prečitani računi. Nato poroča zapisnikar, ki pravi, da tudi nima kaj posebnega za poročati, ker se itak ni to pot dosti udeleževal; nima časa, ker dela v tovarni na obrambnih delih.

Zatem poroča še, Chas. Benevol, predsednik nadzornega odbora, njegovo poročilo se tudi tiče podružnice št. 3, o kateri se pohvalno izrazi, zlasti pa o agilnem tajniku sobr. Urbasu. Poroča I. nadzornik Nikola Klasan.

Ker so poročila uradnikov končana predlaga, Grdina, da se poročilo uradnikov sprejme. Predlog podpiran in sprejet. Gl. tajnik čita pismo društva Zvon v Newburgu, kjer prosijo za oglas v knjigi, katero bodo izdali ob priliki pevskega koncerta. Se odobri oglas za eno četrt strani, kar stane \$5.00.

Tajnik čita polletne račune: celokupna blagajna je koncem junija 1944 znašala \$5,287.20. Kljub več smrtnih slučajev, ko je bilo treba plačati dosti za pogrebne stroške, je blagajna v zelo dobrem stanju, kar je razvidno iz označene vsote. Za njim poroča blagajnik Zupce, katerega knjige in računi se povsem ujemajo z računi gl. tajnika. Nato poročajo nadzorniki, Benevol, Klasan in Šega, ki so račune pregledali, ter pronašli knjige kot tudi imovino povsem v redu, ter priporočajo račune kot take v odobritev. Zbornica račune sprejme.

Na razpravo pride diskuzija, da se vse premalo piše od strani članstva, zlasti pa od gl. uradnikov v Glasilu SMZ, katere glasilo je Ameriška Domovina. Se ukrepa o tem, da bi se kaj več pisalo. Br. Česnik predlaga, da naj gl. tajnik piše glavnim uradnikom tozadevno, naj bi kaj pisali ter jim določijo v tovrstno primeren čas. Predlog Česnika sprejet. Dalje Česnik omenja glede podružnic, katere bi bilo v svrhu pozitivne treba obiskati in poživiti.

Se razmotriva glede bodoče konvencije, ki se vrši v septembru in sicer se prične konvencija v soboto dopoldne 23. septembra v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclid, O. Ako ne bo končana v soboto, se je nadaljuje v nedeljo.

Glede dvorane ima vse v oskrbi sobrat Rožanc, ki je dvorano že najel za te dni; po tem se tudi domeni od podružnicami v Euclidu in Collinwoodu; slednje, podružnice iz Collinwooda naj sodelujejo z podružnico v Euclidu.

Gl. tajnik čita dodatke in premembe pravil SMZ. Udovich omenja naj bi se starosti pri sprejemu v organizacijo preveč ne znižalo. Grdina je pa mnenja, da bo tozadevno treba nekaj ukreniti, če hočemo, da bo Zveza rastla in napredovala. Da se pa stvar preveč ne zavleče, se o prečitanih dodatkih in premembah ne debatira. Odbor zato je bil izbran, mu bila dana polna moč, da uredi po najboljših močeh, a da sodi naj pa potem in razsodi, sprejme ali pa zavrne konvencijo.

Glede dnevnice se pravi stvar konvenciji, pa niti določiti, glede stroškov niti delegatom. Začetek konvencije je ob 9. uri v soboto septembra.

Ker je dnevni red konvencije predsednik zaključil sejo uri popoldne.

Anthony Rudman, gl. predsednik
Jože Grdina, gl. zapisnikar

Če verjamele al

Ob takem lepem predstavi ni čudno, če smo kantinskih bagrlu kmalu prišli. Najprej je Pepe Kundica, ki se je stekleničar, vi roki tako spotila, od sebe niti kapljice več, da njim je prišel za besednik in izjavil: "Kdo bi bil zadnji stekleničar?" Po besedi je zganilo, da bi se po ofenzivo, pa ker smo vsi gentlemani, smo vsi vsi sili roke. Saj nismo drugi drugemu izpremenili in nismo. Kdo je po "zadnji" spil ne vem, mar Drenik sam, ker domneva da je ni peljal.

Ker je odnehala začeli odnehavati tudi stiri. Kje ste pa se videli, ki bi gorel brez polna smo se že nekam zapeljati, ker smo se hoteli peti in pa vsak svojo. Je sletni koncert zaključil Pikš, ki je bil največjo smo kantino tako naglo, ker je neprestano drvenega, zdaj drugega: "je boš enega stisnil," je ti Sterleta domov, ker pripeljal na njegovi stekleničar, ki sta se veljavo, ker nista imela, sta se poslovala iz sva rekla, da bova sli dva. Arkotov Lojze pravil k večerji, ki mu hala njegova Francka pečenih reberc, osm odprtem ognju. Pa je naš France in jima reče: se bosta vidva podstopi kega! Čakajta, vama zal jaz, kako se to dela, tem prakso." Ne vem, je hotel France res so mu dišala reberca, pa je, da je ostal še Jimom sva se odpravila proti domu.

Vrgel sem se en mil prijetne kraje, z očmi vrhove Debevečevih ozrl še enkrat čez bralnice (pravijo), da je nico (pravijo), da je oves) in hotel še enkrat dati na Debevečev pribežališče pred sem moral glavo naprej, ker mi jo je napalo. Za vajeti je Jim in takoj izpred gugal bagrle v galop, la prav prvi ovinek drugega po po levih sva v hipu planila na sto.

Jaz sem se z rokami vse, kar mi je prišlo kričal: "Pa kam, božjih, se ti tako na mudi, bi jaz rad vedel, že naveličal tega lepse nja? S takim norcem bom: vozil, ko niti ne imam vsa društva plač mesece."

"Eh, kaj se pa usm Samo malo bolj sem že take počneš. Aha, ta svet, kakor vidim." "Tisto ravno ne, letel pred nebeška vrata na uro, pa tudi ni Pa še po teh klancih sname osnik in bo pod pot, pa naju bodo jedale, češ, aha, saj več sta ga imela, pa s slo v graben. Tako izgledalo, kot bi kupovali Ohio in da bi preselil "Orajt, no, pa bom, ša Jim, ki je res nekak zil s pametijo, pa ne boste videli.

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"No, to je še sreča, da ni ciscu. ušla kaka nevarna bolnica. Mi moramo takoj navsezgodaj zjutraj naspeti vse moči, da jo zopet dobimo v naše roke," reče Primbrocke, "sedaj trenutno ne moremo nič napraviti, ker je strašno temno."

Medtem časom pa je Elizabeta begala vsa razburjena čez predmestje San Jago dalje.

Bila je nenavadno temna noč. Po glavnih cestah so se gorele svetilke. Elizabeta je begala po samih ozkih stranskih ulicah, da bi ne bila od koga opazena. Strašno se je bala, da bi jo zasledovalci zopet ne ugrabili, raditega je hitela dalje kolikor so ji moči dopuščale, da bi se kolikor mogoče bolj oddaljila od tega strašnega umobolnega zavoda.

Vendar pa kam naj bežim? Kam se naj obrnem? Ah, kaj naj pomislim, kaj pa je vredno to moje revno življenje; Edward se je z drugo poročil in mene zatajil? Kaj imam še upati na temu ničvrednemu, zapeljivemu svetu? Zapuščena in izgubljena sem! Hočem si poiskati miru, vsaj nimam nobenega človeka več, nimam starišev, nimam moža ne mojega ljubega, zatega otroka na tem svetu! Vse, vse mi je ugrabila kruta človeška roka.

Pri takem strašnem premišljevanju, se je približevala širokim cestam mestu San Fran-

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

Na tisoče Slovencev

se je poslužilo Asthma Nefirin zdravil za nadoho in dobili so olajšavo. To zdravilo dobite pri nas.

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30
dopoldne do 10. zvečer.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

Rudolph Hočevár

ki je zaspal večno spanje dne 10. septembra 1943

Leto dni je že minulo, kar Tvoja pot se je končala, vsem v spominu si ostal in v veselju večnem se raduj.

Zalujoči ostali:

JOSEPH in MARY HOČEVAR, starši
FRANK, brat

Cleveland, O., 11. sept. 1944.

srečni časi — presrečni za to ničvredno nadzemsko življenje — no, sedaj je vse proč, za vedno proč — vsmiljenje moj bog — vsmiljenje!"

Elizabeta je izginila z obrežja —

Zgodilo se je — Nobenega človeka ni bilo videti na okoli, nobeden ni nič opazil, kar se je tukaj na temu samotnemu obrežju v ti nočni uri odigralo —

Samo nekoliko šumenja požrešnih valov —

Vendar pa tam — tam v daljavi — ali ne prihaja neki čoln sem k obrežju? Slišalo se ni nič, toda opaziti se je dalo neki temen obris na vodi, noben ropot veslja ni bilo čuti, samo šumenje divjih valov se je podilo dalje.

Čoln je prihajal bližje. Neka temna postava je stala v ozadju čolna in ga vodila popolnoma brez vsakega šuma pri vesljanju spretno proti obrežju —

Čoln je prišel mimo onega prostora, kjer se je voda nad Elizabeto zopet zagrnila —

Ali je že prepoznal? Ali je dotična oseba katera je bila v čolnu videla, kaj se je tukaj pred nekoliko trenutkov odigralo?

Pride li Elizabeta še enkrat na površje, ali ne?

Ne da se nič razločiti, kaj se je tam na vodi odigralo, ker nad vodo je ležala debela plast goste megle, in tudi se ni dalo izpoznati, kdo da je ona temna postava, ki se je v čolnu nahajala, in tudi se ni dalo videti če je čoln kaj obstal na onem prostoru, ko se je odigrala nesreča, ali je svojo pot dalje guralo?

Edward in Freddy Becker

V nekaj dneh že, ko se je Freddy Becker nahajal s svojimi tovariši na delu pri razstreljevanju skalovja, se pojavilo trenutno sel od nadpaznika na prostoru pri kaznjencih.

On je prinesel paznikovo velje, da naj takoj kaznjence, po imenu Becker, pošlje nazaj v hišo.

"Poglejte no, meni se dozdeva, da je vaš list dosegel uspeh," reče paznik poslušajočemu Freddy Beckerju, "odidite k hišam nazaj!"

"Prišel je neki elegantni gospod iz San Franciska na otok,"

pripoveduje med potjo sel, "on vas pričakuje."

Nagovorjeni je pustil takoj delo. Neka zadovoljnost in upanje mu je bilo opaziti na od solnce ožganemu obrazu. Je li prišel v resnici Mr. Edward Wilson na otok? In je on uslišal moj klic?

Sel je čakal na Freddy Beckerja in ga nato odpeljal s seboj.

Sedaj ni Freddy Becker nič več nadalje razburjal svojih

živcev, ker bil je prepričan, da je prišel k njemu Sir Edward, da izve kaj mu ima povedati on.

Po kratki hoji sta dospela ti dva moža do hiš.

V eni izmed onih hiš, v kateri je stanoval nadpaznik je bila velika in lepa dvorana prirejena samo zato, če se je kedaj pojavil na otoku kaki obisk višokega stanu, ali pa če je prišel kak viši uradnik.

Freddy Becker je bil peljan od slat v to hišo, in je bil sprejet od nadpaznika.

Mr. Wilson je sem prišel in hoče z vami govoriti, pojdite notri," reče on.

Sedaj vstopi Freddy Becker v prej omenjeno dvorano v kateri ga je že Edward nestrno pričakoval, takoj pa se vstane, ko vstopi kaznjence.

"Dober dan Mylord," reče Freddy Becker, "jaz se vam pristrčno zahvaljujem, ker ste tako hitro prišli!"

"No, le pripovedujte — vi ste oni Nemec, ki je bival takrat v Humboldt koloniji, kateri je moji dobri Elizabeti na pomoč priskočil in tudi meni pomagal, da smo prišli v Creech prepad? Ja, ja, vi ste oni dobri mož, sedaj vas že zopet dobro poznam. Kako pa vi pridete semkaj, na ta nesrečni otok? Kaj se je z vami zgodilo, da ste prišli semkaj v to nič vredno družbo?"

"Vi se čudite, vi dvomite v resnico Mylord," odgovori Freddy Becker razburjeno, "čudim se sam sebi, da že nisem napravil konec ti nepopisni sramoti! Toda prosim vas, bodite zagotovljeni Mylord, da jaz nisem nič slabega naredil! Jaz sem po nedolžnem obsojen!"

"To je nekaj strašnega! Pripovedujte mi, kako se je to zgodilo Mr. Becker, jaz sem vas držal odkar sem vas izpoznal, za odločnega in poštenega moža, in sedaj!"

"Sedaj me najdete tukaj!" reče Freddy z milim glasom, "raditega se imam jaz zahvaliti nesrečnemu slučaju in pa onemu nesramnemu Jozuatu Wilson, Mylord, onemu, pa če prav je vaš bratranec, jaz ga ne morem drugače imenovati kot izmeček človeške družbe — tudi vi ste že dosti prestali radi njega in ga zamorete ravno tako črteti in ga preklinjati"

kot jaz sam!"

Edwardovo obličje se je pri teh izgovorjenih besedah potemnelo —

"Kaj bom jaz sedaj slišati mogel," reče on nekoliko v zadregi.

"Nič drugega, kot resnično izpoved enega poštenega moža Mylord! Jaz sem takrat odšel v Humboldt kolonijo in sem bil izvoljen za inšpektorja. Šlo mi je jako dobro. Jaz sem zvesto vodil meni poverjeno delo in napravil mojo dolžnost, kakor se mora napraviti. Jaz sem vas že takrat svaril pred Jozuatom Wilsonom, kateri je vaš, pred njim bežečo soprogo zasledoval, to še gotovo veste."

"Jaz se še vsega natančno spominjam Mr. Becker, jaz nisem nikoli vzljubil Sir Jozuata."

"Jaz sem skrbel za procvit kolonije in si izbral ženo — moja uboga Mary tam v koloniji še ne ve popolnoma nič, da se jaz nahajam tukaj na otoku — da sem zločinec, Mylord," reče Freddy Becker z napol zadušljivim glasom, medtem pa sklene roki, "vsmilite se moje uboge žene, moja žena še ni dobila nikakega sporočila o meni, ona je v strašnih skrbih in žalosti, bodite tako dobri in skrbite, da bo vse izvedela Mylord!"

"To bom napravil Mr. Becker, to vam rad obljubim! Toda le naprej, le naprej!"

Rodney Adams Heating Service

Dajte pregledati in očistiti vaš grelni sistem SEDAJ. Purno tiramo in popravimo. DELE za POPRAVILA za vse vrste FURNEZ in PIHALNIKI instalirani. Vi lahko obvarujete vaš dom branite na kurjavi, če instalirate THERMOSTAT. Mi imamo AVTOMATSKIH TANKIH ZA VROČO VODO. Mi imamo STROJE TANKE z 20 letno garancijo. Mi tudi instaliramo termostate tako malo kot \$16.50. Proračun zastoj na vseh delih. Delo imamo pertov.

21601 Westport Ave.

KENMO

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potreščine

NE POZABITE NAJPREDJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

ŽENINI IN NEVESTE

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krašna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

V BLAG SPOMIN

DEVETE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE HČERKE IN SESTRICE

Alice Benčin

ki je v cvetu angeljske dobe za vedno preminula dne 10. septembra 1943. Ljuba in draga hčerka ter dobra sestra. Včeraj je doživela nujno, ko si se preselila med krljate ter nam odstavila mraz in pekoče solze. Že devet let Te mama, ata in bratca kličemo kajti Ti si nama in nepremična. V veselju domoljubnosti nov v raju, kjer ni solz in gorja. Že devet let kličemo našo ljubo Tvojo angeljsko telo in že devet let iščemo Tvoji blagi minov tam, kjer smo se za vedno ločili ob kupu zemlje — grobu. Spavaj, ljuba hčerka in sestra, angeljsko spanje do nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

JOHN in ANGELA BENČIN, starši;
JOHN JR. in STANLEY, brata

Cleveland, Ohio, 11. septembra 1944.